Accursius, Guilelmus: Casus longi super Institutionibus

Straßburg, 1499 [GW 11715] [Sack 17] Seite 59b

nifestuz. Sz dñe qd ē fur manifest⁹. dr in
greco: quē greci vocāt sic volūt. i. ille q̄ de
ꝓhendit̄ i ipo furto. ⁊ nō solū ille q̄ i furto
deꝓhendit̄ dr fur māifest⁹: sꝫ ille q̄ i eo lo
co vbi fecit furtū deꝓhēdit̄ dr fur manife
stus. ⁊ pōit de h̄ duo exēpla i lr̄a. Ulteri⁹
scire dēs ꝙ si extra locū q̄ furtū fecerit vi
sus fuerit cū re furtiua vł deꝓhēsus in q̄-
cunq̄ꝫ loco publico vł ꝑuato: vł ab extra
neo vł a dño añq̄ꝫ ꝑuenerit ad locuz vbi
furtū ferre destiasset. fur māifest⁹ dr. verꝰ si
ad locū dstiatū cū re furtiua ꝑuēerit añq̄ꝫ
cū re furtiua deꝓhēdat̄ fur n̄ māifest⁹ dr.
Sz dñe qs ē fur nō manifest⁹. Frater h̄
tibi patere dꝫ ex his q̄ diximꝰ. Cum ei cō
trarioꝝ eadē sit disciplina. si patꝫ tibi qs ē
fur manifest⁹, g̊ ⁊ qs nō manifest⁹. Nā q̄
nō ē manifest⁹ h̄ nō manifest⁹ dr. h̄ d. Fur
toꝝ aūt ⁊c̄. Satis sup̄ dictū ē qd ē furtuz
⁊ vñ dicat̄. Nō dicēduz ē q̄t sunt genera
furtoꝝ. ⁊ dr ꝙ duo. Quia furtū aut ē ma-
nifestū. aut nō māifestum. Immo diceret
aliq̄s ꝙ q̄tuor sunt genera furtoꝝ. Aliud
est māifestū. aliud nō manifestū. aliud cō
ceptū ⁊ aliud oblatū. Et rn̄. ꝙ nō ē ita. qꝛ
ↄceptū ⁊ oblatū ponūt spēs poti⁹ q̄ꝫ ge-
nera. Et dubitat̄ sup h̄ qđ i isto. §. dr. ꝙ si
extrane⁹ viderit furē rē meā furtiue aspor
tantē ꝙ ꝓpter visionē extranei fur ille dicit̄
manifest⁹. ⁊ ita actiōe furti māifesti tenet̄
mihi ad q̄druplū. ⁊ ita ꝑ visiōez extranei
mihi acq̄rit̄ actio. qđ est ↄ̄ illud generale
ꝑ liberā ꝑsonā nihil nob acq̄ri. Ad h̄ di-
cunt q̄dā ꝙ h̄ ē speciale i odiū furti. sic̄ ⁊ i
odiū fur̄ h̄ introductuz ē ꝙ aliq̄s teneat̄
actio. furti ꝑpetuo. tn̄ alie p̄torie actōes pe
nales sunt ānales. Alij dicūt ꝙ i isto casu
mihi acq̄rit̄ actio ꝑ liberā ꝑsonā. sꝫ ex deli
cto fur̄ mihi acq̄rit̄ cū exinde vitat̄. h̄ dic
Cōceptū furtuz ⁊c̄. Dixi iust. Dñe. sat̄ vi
di q̄d est furtū manifestū. ⁊ ex ↄseq̄nti q̄d
est furtum nō manifestū. sꝫ intellexi a vob
fieri mētōz đ furto ↄcepto ⁊ oblato. vñ q̄ro
dñe q̄d ē furtū ↄceptū. Et dicit imp. Fra
ter hodie furtū ↄceptuz nō est i vsu. olim
tn̄ erat talis e⁹ natura ꝙ si aliq̄s credebat
rem furtiuā i domo alicui⁹ esse ad eaꝫ cū
magna pompa ↄueniebat ⁊ dñs domus
eā restituere nolebat q̄ꝫq̄ꝫ nō eēt fur: daba
tur tn̄ dño rei ↄ̄ eum actio furti concepti.

Olim q̄ꝫ erat alia species furti q̄ vocabat̄
oblatū. ⁊ hēbat olim locū actio furti obla
ti in tali casu. Pone sic. Quidā erat amic⁹
me⁹ specialꝰ ⁊ penes eū erat res furtiua de
posita. ipe autē vidēs ꝙ res furtiua cū ma
gna diligētia q̄rebat̄. pl⁹ diligēs suā ho-
nestatē q̄ꝫ me penes me rē illā furtiuā de-
posuit. Deinde fuit res illa furtina penes
me inuēta. vñ teneoꝛ ego actōe furti cōce
pti. ⁊ ille q̄ penes me rē illā deposuit tenet̄
mihi actiōe furti oblati ad r̄sarciēđ q̄cq̄d
illꝰ soluero ↄuēt⁹ acti. furti ↄcepti. Fuit ēt
olim q̄dā actio q̄ vocabat̄ actio furti ꝓhi
biti q̄ dat̄ ↄ̄ eum q̄ me q̄rere ꝓhibuit testi
bus p̄ntibꝫ rē furtiuā quā in domo sua eē
dicebā ⁊ ad h̄ ex edicto p̄toris fuit institu
ta actio furti nō exhibiti aduersus eum q̄
rē furtiuā q̄sitā ⁊ penes eū inuētā nō exhi
buit. sed oēs iste actōes vicꝫ furti cōcepti
oblati ꝓhibiti nō exhibiti q̄ ꝓpter req̄sitio
nē rei furtiue olim erāt adinuēte. hodie in
desuetudinē abierunt. q̄ppe cum hodie re
quisitio rei furtiue locum nō habeat eo ꝙ
hodie oēs qui rem furtiuā sic receꝑint et
collocauerint. furti nō māifesti teneant̄. h̄
dicit. Pena manifesti ⁊c̄. Quesiui a iust. q̄
esset pena furti manifesti. Rn̄. iusti. ꝙ pe-
na furti manifesti est q̄druplum. nō mani
festi autē duplum. h̄ dicit. Furtū autez fit
⁊c̄. Quesiui a iusti. q̄liter fieret furtuz. Rn̄.
dicens ꝙ nō solum fit furtum qn̄ animo
intercipiendi causa. i. intrandi ꝓprietatem
aliquis amouerit. sed cum aliq̄s rem inui
to dño cōtractat. vnde si creditoꝛ pigno-
re vtat̄. vel depositari⁹ re deposita penes
ip̄m vł res q̄ ad vnū vsum ↄcedit̄. in oībꝫ
his casibꝫ furtum fit. Vñ scire debes ꝙ il
li qui habēt rē sibi ad vnum vsum cōmo
datā si in alium vsum ↄuertāt. ita demuz
furtū cōmittunt si intelligāt inuito dño h̄
facere. sed pone quid si nō credāt se inui-
to dño h̄ facere ⁊ dñs hoc ratum habeat.
fit ne furtum in h̄ casu. Rn̄. ꝙ nō. vnđ ad
hoc ꝙ cōmodatarius conuertat rem sibi
cōmodatā in alium vsum q̄ꝫ in eū ad quē
cōmodata erat furtuz faciat. duo exigunt̄
vicꝫ ꝙ credat se inuito dño h̄ facere ⁊ cre
dat eum nō ꝑmissuruz. h̄ dicit. Vñ illud
⁊c̄. Supra dictū est ꝙ furtuz nō fit nisi cū
cōtractatōe rei aliene et dño inuito. et ita

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/accursius1499/0122
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg